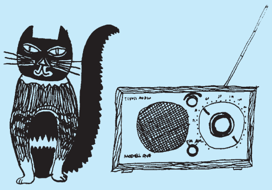
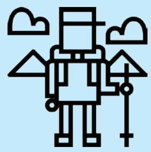

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ
ΣΕΛ.: 4-5

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΚΕΙ ΣΤΟΝ ΩΡΩΠΟ
ΣΕΛ.: 5

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΝΥΧΤΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΤΡΑΔΙ
ΣΕΛ.: 8

ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 7, ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2021

ISSN 0273-2629

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Όλα τα δάκρυα είναι αλμυρά. Όποιος το κατανοεί μπορεί να ασκεί αγωγή, όποιος δεν το συναισθάνεται, δεν μπορεί.
Γιάνους Κόρτσακ

Βιβλιοπερίπτερο, Φωκίωνος Νέγρη, Αθήνα 2021

Εδώ «Τα θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά έχουμε σχολεία ανοιχτά, μουσταλευριές που μυρίζουν αμπέλι από τα παλιά, ελιές στο πάρκο Ναυαρίνου έτοιμες να μαζευτούν, σιτάρια έτοιμα να σπαρθούν στον κήπο μας, δέντρα έτοιμα να φυτευτούν μετά τις φωτιές και να μετρήσουμε έξι για κάθε παιδί, μια παιδική χαρά στον λόφο του Στρέφη με φωνές, παιδαγωγικές δράσεις στην πλατεία Εξαρχείων χωρίς μετρό, καλαμπόκια έτοιμα να ψηθούν στο κηπάκι της Τσαμαδού, θέατρο για παιδιά στο θέατρο «Εμπρός» και ραδιόφωνο με «Τα θρανία της Άνοιξης» στο Πεδίο του Άρεως, στην παιδική χαρά που μαζεύονται τα παιδιά και μια «τρελή ροδιά» που φωνάζει τους στίχους του Ελύτη, κάθε φορά που τα φύλλα της ανεμίζουν σαν τα λιγοστά μαλλιά μας!

Και καθώς τα φύλλα πέφτουν, έχουμε τα δικαιώματα του παιδιού να μυρίζουν καφετί φθινόπωρο στον λόφο Φινόπουλου, καρότσια της λαϊκής με λογοτεχνικά βιβλία της γειτονιάς να κάνουν βόλτες, αρχιτεκτονική με παγκάκια στην πλατεία Πρωτομαγιάς, ένα περίπτερο που γίνεται βιβλιοθήκη στη Φωκίωνος Νέγρη κι ένα μικρό σχολείο των μικρών παιδιών με τα μικρά όνειρα στο δασάκι, κοντά στη Λαϊκή Συνέλευση Γκύζη, τη συνέλευση της γειτονιάς, όπου τα παιδιά κάνουν κι αυτά τη δική τους!

Γειά σας παιδιά! Έχουμε επιτέλους σχολεία ανοιχτά γεμάτα με παιδιά! Έτοιμα σαν το κολύμπρι να κουβαλήσουν το νερό όπως τα πρωτοβρόχια! Κι αν κλείσουν τα σχολεία ξέρουν τα παιδιά που είναι το ραντεβού στην πόλη!

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» - το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο ο κύριος Μπαμπάλ, 5/10/2021, Αθήνα – Εξάρχεια.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ: ΣΕΛ. 2-3 / Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: ΣΕΛ. 6-7

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Με λένε Ανδρέα και είμαι 9 χρονών. Πηγαίνω στη τρίτη τάξη του Δημοτικού. Μου αρέσει πολύ το Θέατρο Σκιών. Ξεκίνησα να βλέπω Καραγκιόζη στα 2 μου χρόνια όπως λένε οι γονείς μου γιατί εγώ δεν το θυμάμαι και από τότε τον αγάπησα.

Έχω δει πολλές παραστάσεις από πολλούς καραγκιοζοπαίχτες όλης της Ελλάδας. Έχω δει και παράσταση θεάτρου σκιών από Τούρκο καραγκιοζοπαίχτη. Έχω επισκεφτεί και τα δύο μουσεία για τον Καραγκιόζη στην Αθήνα, το Σπαθάριο Μουσείο στο Μαρούσι και του Χαρίδημου στο Θησείο.

Όταν μεγαλώσω σίγουρα θέλω να γίνω καραγκιοζοπαίχτης. Έχω παρακολουθήσει πολλά εργαστήρια κατασκευής φιγούρων Καραγκιόζη και καραγκιοζοπαικτικής. Εδώ και 4 χρόνια κατασκευάζω και δικές μου φιγούρες Καραγκιόζη. Πλέον κάνω τις δικές μου παραστάσεις θεάτρου σκιών.

Γιατί μου αρέσει ο Καραγκιόζης; Δεν ξέρω ακριβώς. Ίσως μου αρέσει γιατί συνδυάζει πολλά πράγματα. Συνδυάζει μουσική και τραγούδι, παιχνίδι με το φως και τη σκιά, έξυπνες και αστείες ιστορίες, τη ζωγραφική και τις κατασκευές, τα όνειρα και τη φαντασία. Παιδιά αγαπήστε τον Καραγκιόζη και δεν θα χάσετε.

(Ελεύθερο κείμενο: Ανδρέας)

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΟΥ

Ο δάσκαλος των ονείρων μου, όχι μόνο θα κάνει πολλά μαθήματα, αλλά θα τα κάνει σαν παιχνίδι: Θα κάνει παιχνίδια ερωτήσεων στην ιστορία, θα κάνουμε μαζί μεγάλες συζητήσεις όταν διαβάζουμε τα κειμενάκια στο ανθολόγιο και άλλα πολλά. Μαθηματάκια και παιχνίδια δεν θα κάνουμε μόνο στην τάξη, αλλά και στο διάλειμμα! Κατά τη διάρκεια του μαθήματος θα διαβάζουμε βιβλία, θα βλέπουμε εκπαιδευτικές ταινιούλες και θα κάνουμε μικρές δραστηριότητες (δενδροφύτευση, θέατρο, θέατρο σκιών και άλλα).

Δάσκαλοι που μοιάζουν με αυτόν των ονείρων μου είναι η κυρία Άννα (δασκάλα μου στην Α΄και Β΄ Δημοτικού), η κυρία Ανδριάνα (δασκάλα μου στην Γ΄ Δημοτικού) και ο συντάκτης της εφημερίδας, ο αγαπητός κύριος Μπάμπης, τον οποίο όλοι αγαπούμε!

Με αγάπη,
Μιχάλης

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ · ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ · Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκασιαρχείο»

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ
η εφημερίδα του ραδιοφώνου
των παιδιών «Τα θρανία της ΄Ανοιξης»

ΤΕΥΧΟΣ 7 - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2021

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 2021

Εκδόσεις Ars Nova - Γιάννης Κορναράκης
Τζαβέλλα 1, 10681 Αθήνα
Τηλ.: (+0030) 210 3801191

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Μπάμπης Μπαλτάς

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
arsnova.p@gmail.com
babisbaltas1@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Ελένη, Άρης, Θάλεια, Αμίρ, Γκρασία, Κλειώ, Μαρία-Ηλέκτρα, Ηρώ, Πέρσα, Νίκος, Μάγια, Ιωάννα, Δάφνη, Ανδρέας, Μιχάλης

ΤΑ 7 ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
https://padlet.comgterizaki/7l9owxghdjmrrord
https://padlet.com/apostada/7tndsbxfrzi097f
https://el.padlet.com/vikisp1972/Bookmarks
https://padlet.com/agmihal85/tdv1selys4n5dxgc
http://europeanschoolradio.eu/el/archives/school/9500411
https://padlet.com/xpozi/b1radio
https://diktiosxolionchania.blogspot.com/2021/01/blog-post_26.html
https://wakelet.com/@ta_thrania_tis_anoiksis

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ISSN: 2732-6217

Η ΛΟΤΗ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Παλιά όταν ήμουνα στην κοιλιά της μαμάς μου, η μαμά μου πήγε σε μια συνέλευση και γνώρισε τον Μπάμπη και της είπε για ένα βιβλίο για εμένα. Λεγόταν *«Ενα αγγελάκι μεγαλώνει στα Εξάρχεια»* της Λότης Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου. Όταν γεννήθηκα δεν πίστευε ότι χρειάζεται να μου το διαβάσει κι όταν έγινα 8 το διάβασα μόνη μου. Μετά διάβασα και το βιβλίο της *«Ο καιρός της σοκολάτας»*. Κάποια στιγμή έμαθα ότι ο Μπάμπης ήξερε τη Λότη και σκέφτηκα να της πάρω συνέντευξη. Κι όταν τελείωσε η συνέντευξη ένιωθα πολύ ΧΑΡΑ, σκεφτόμουν «ευτυχώς που της πήρα συνέντευξη», ένιωθα πολύ ωραία.

Να οι ερωτήσεις της συνέντευξης:

1. Τι διαβάζατε όταν ήσασταν μικρή;
2. Ερχόσασταν στα Εξάρχεια πριν τον κορονοϊό;
3. Αγαπάτε τα Εξάρχεια;
4. Έχετε κατοικίδιο; (Εγώ έχω μια γάτα που την λένε Άννα.)
5. Μπορώ να έχω την διεύθυνσή σας για να σας στείλω ένα γράμμα;

Μάγια

υ.γ. Η συνέντευξη έγινε στο ραδιόφωνο, στο κηπάκι της Τσαμαδού. Η Λότη μιλούσε από το τηλέφωνο. Τις απαντήσεις μπορείτε να τις ακούσετε στο αρχείο των εκπομπών των «Θρανίων της Άνοιξης»! Μάγια χάρηκα πολύ! [Μπάμπης]

Η Δάφνη ρωτά «Τα θρανία της ΄Ανοιξης» στο κηπάκι της Τσαμαδού

– Πόσο καιρό κάνετε το ραδιόφωνο των παιδιών;
Ένα χρόνο τώρα, μετά τον Μάρτιο του 2020!
– Πόσοι ακούν «Τα θρανία της άνοιξης»;
Στο κέντρο της Αθήνας γύρω από το πεδίο του Άρεως μας ακούν περίπου εκατό άνθρωποι, μεγάλοι και μικροί. Με την αλληλογραφία όπως πάει σε άλλες πέντε πόλεις, γιατί εκεί έχουμε ραδιόφωνα του «Σκασιαρχείου».
– Ποιες μέρες κάνεις ραδιόφωνο στον Στρέφη;
Μαζί με το «Μαγικό ραδιόφωνο» κάθε Σάββατο 13:00 – 15:00 έχουμε ραδιόφωνο και συνέλευση των παιδιών. Εκεί είμαστε με τον Ορέστη, τη Μάγια και την Αλκμήνη. Τώρα πάλι από Σεπτέμβρη!
– Τώρα στο κηπάκι της Τσαμαδού τι άλλο κάνετε; Καραγκιόζη;
Μέχρι τώρα έχουν γίνει δύο παραστάσεις Καραγκιόζη. Αλλά λέμε να βρούμε ένα μόνιμο χώρο για τον Καραγκιόζη! Παίζουν κυρίως ο Μιχάλης, ο Γρηγόρης και ο Αντρέας.
– Πόσο καλός καραγκιοζοπαίχτης είναι ο Αντρέας;
Δεν έχω λόγια! Είναι ένας μικρός «δραπέτης». Δραπετεύει με τις φιγούρες του!
– Τι άλλο κάνεις εκτός από τον «Κοκκινολαίμη»;
Κάνω τον δάσκαλο, τον ταχυδρόμο, τον ποδηλατά, τον τυπογράφο, τον σπορέα και τον καραγκιοζοπαίχτη.
– Πότε γνώρισες την Μάγια;
Όταν είδα φουσκωμένη την κοιλιά της μαμά της!
– Σ' ευχαριστώ!

Η Δάφνη των ζώων
και της τρελοπαρέας τους

ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

Εδώ «Τα θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά μείνετε συντονισμένα!!!

Τώρα που φουντώνουν οι φωτιές στη χώρα μας ένα γράμμα ήρθε στο ταχυδρομείο από την Δήμητρα και την κόρη της την Πέρσα. Να τι μας γράφει η Δήμητρα συγκλονισμένη γι' αυτά που συμβαίνουν:

«Είναι οι μέρες τέτοιες που ή μαρμαρώνεις από φόβο απέναντι στον ζόφο ή φτιάχνεις σανίδες σωτηρίας από τα αποκαΐδια. Είναι που πλέον η βία έγινε οπτική περισσότερο από ποτέ, κάνοντας ασκήσεις θάρρους ή τεστάροντας αντανακλαστικά και πτώσεις σε συγκεκριμένη θερμοκρασία και πίεση. Βία κατά των γυναικών, βία απέναντι στο διαφορετικό, φωτιά στα δάση και κραυγές απανθρακωμένων ζώων. Δεν είναι digital μονάχα, είναι απτή, μας ξεπερνά καθώς εξελίσσεται άγρια, είναι καθαρή έκφραση της πιο ωριμασμένης χυδαιότητας του ανθρώπου. Βία ακατέργαστη, προϊόν φρίκης.

Σα να βαρέθηκαν οι άνθρωποι να συνυπάρχουν με την ομορφιά των συναισθημάτων τους -όσοι διαθέτουν- ή ως να μην κατάφεραν ποτέ να εντοπίσουν κάτι όμορφο μέσα τους, απλό και αθόρυβο, σα να κουράστηκαν να αναζητούν την ησυχία ενός χαδιού, μιας καλής μικρής λέξης, μια πράξη έκπληξης απέναντι στον εαυτό τους, λες και η απλότητα είναι κανένα σακουλάκι χρωματιστό με ζελεδάκια για να καταναλωθεί σφαίρα και να χωνευτεί από δουλεμένα στομάχια ή κάποιο ξεχωριστό μέρος σωματικής αναψυχής όπου τα τραπέζια είναι ανάποδα και απουσιάζουν οι καρέκλες ως από- διακοσμητική πρωτοτυπία. Η απλότητα μάλλον δεν έχει καμιά σχέση με κατανάλωση ή πρωτοτυπία αγοραστική, και να πω την αλήθεια όσες φορές συναντήθηκα με την απλότητα είχε κάτι ήσυχο και χωρίς αγωνία.

Το μόνο που απαιτούσε ήταν αποδοχή. Η απλότητα είναι αίτημα. Εντός κι εκτός μας. Είναι εδώ, είναι εκεί. Απλώνει το χέρι. Κι όταν δεν βρει να πιαστεί γίνεται πουλί στην Ουρανοχώρα και ζει ονειρεμένα, καραμελοφτιαγμένα, γεμάτα αισιοδοξία και όρεξη για δημιουργία. Στη Νεφελοκοκκυγιά άνθρωποι και πουλιά ζουν ειρηνικά, χωρίς πολέμους, εξοπλισμούς και εθνικισμούς και τα παιδιά εύχονται και οι ευχές τους πιάνουν.

Μια ευχή σαν κι αυτή, τώρα που γράφω και που τα πύρινα μέτωπα έχουν σκοτεινιάσει τις μέρες και τις νύχτες μας, άκουσα από την μικρή μου κόρη. «Μαμά, θέλω να θυμώσω τα σύννεφα ν' αρχίσουν να βρέχουν».

Νερό, χρειαζόμαστε νερό.

Και συνεχίζει η Δήμητρα: «Με αγάπη κι εμπιστοσύνη στα αγαπημένα μας «Θρανία της Άνοιξης» που ακούραστα δημιουργούν ακόμα και μες στο αποκαρδιωτικό καλοκαίρι, μοιράζονται και κρατούν αναμμένα τα φαναράκια των μικρών και των μεγάλων παιδιών! Καλή δύναμη!»

Αυτά γράφει η Δήμητρα. Και για όλα αυτά ένας Αριστοφάνης μπορεί να μας φέρει τα πουλιά που διώχνουν μακριά τους οι φωτιές. Και τα φυτεύματα και τους κήπους και τα ζώα στο σχολείο που το περιμένουμε ν' ανοίξει και να τα βάλει όλα μέσα, σα να είναι κιβωτός.

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» - το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο γράμμα η Δήμητρα και στην επιλογή του αριστοφανικού κειμένου η Πέρσα, 7/8/2021, Αθήνα – Πεδίο του Άρεως.

Εδώ «Τα Θρανία της Άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

Σήμερα παιδιά είναι Πέμπτη 13 Μαΐου 2021 κι είμαστε στο κηπάκι της Τσαμαδού. Και θα είμαστε για δέκα ημέρες για να ετοιμαστούμε να περιμένουμε τους Ζαπατίστας. Μαζί μας το «Μαγικό ραδιόφωνο», τα «Πίσω Θρανία» και το «Σκασιαρχείο». Εκπέμπουμε στον αέρα για μια εβδομάδα και μας αναμεταδίδει το 2510. Είναι πρωτόγνωρη εμπειρία να μας ακούτε σαν να είσαστε εδώ! Μαζί μας η Δάφνη, η Αλκμήνη, ο Έκτορας, η Μάγια, ο Άγγελος, ο Αντρέας, η Ιωάννα, η Πέρσα, ο Μελέτης, η Μούμου, ο Αντνάν, ο Αναστάσης και τόσα άλλα παιδιά της γειτονιάς! Ο Άγγελος μίλησε στο μικρόφωνο για την ομάδα του «Αδέσποτου» και η Αλκμήνη μίλησε για τον λόφο του Στρέφη, τον «Αδέσποτο» και τη συμμετοχή των παιδιών στη συνέλευση που έχει. Το πρόγραμμα το κρατούσε ο Χρήστος με την Κατερίνα και το διάνθιζαν με μουσικές και κείμενα που αφορούσαν τον λαό των Ζαπατίστας. Με τη Μάγια και «Τα θρανία της Άνοιξης» έγινε μια πρωτότυπη συνέντευξη με την συγγραφέα των Εξαρχείων, την Λότη Πέτροβιτς – Ανδρουτσόπουλου. Και με τον Αντρέα μια συνέντευξη με το επίσης συγγραφέα των Εξαρχείων Χρήστο Μπουλώτη! Η Δάφνη και η Μάγια μίλησαν για τον συνεταιρισμό τους και τα παιδιά για την αφισοκόλληση που έκαναν στα Εξάρχεια την

ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

δεύτερη μέρα. Και μίλησαν για τον κήπο με γλάστρες στο κηπάκι της Τσαμαδού και την έδρα της τάξης που έγινε κι αυτή κήπος! Και μετά μίλησαν για την πλατεία Εξαρχείων και το σπιτάκι που θέλουν να φτιάξουν στο κηπάκι! Και μετά ήρθε κι ο Αναστάσης που θέλησε να μιλήσει κι αυτός για τον «Αδέσποτο» και τον λόφο στου Στρέφη! Κι έκανε την πρώτη του εκπομπή! Και την άλλη μέρα μίλησε ο Μιχάλης και Γρηγόρης για τον Καραγκιόζη και την ιστορία του! Και τα παιδιά έκαναν κινηματογραφικές λήψεις με τη Μαρίνα, τον Ανδρόνικο και τον Βαγγέλη στην πλατεία Εξαρχείων. Και την παράσταση έκλεψε ο «Γαργαληστής» από τα «Πίσω Θρανία»! Κι ακολούθησαν τόσες δράσεις όλες τις ημέρες, το τυπογραφείο με το καραβάκι των Ζαπατίστας, εκδηλώσεις με την «Ευτοπία» και τα «Αλληλέγγυα Σχολεία» και πολλοί/πολλές εκπαιδευτικοί του «Σκασιαρχείου» που έδωσαν συνεντεύξεις. Κι ήρθαν και τα παιδιά της Έφης του 35ου Δημοτικού Σχολείου με τα 30 χλμ στην πόλη και τα παιδιά του 95ου Νηπιαγωγείου που φύτεψαν τη φουντουκιά στη Σουλτάνη! Κι ήρθαν και τα παιδιά της Σοφίας με την πόλη τους από το 99ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών. Κι όλα τα παιδιά είπαν πως αυτές οι δέκα ημέρες ήταν γι' αυτά ένα σχολείο πρωτόγνωρο. Οι εκπομπές των 7 ημερών έχουν αναρτηθεί και μπορείτε να τις ακούσετε.

Ήταν «Τα θρανία της Άνοιξης» και το «Μαγικό ραδιόφωνο», με τον κύριο Μπαμπάλ και τον Χρήστο, 13 – 23/5/2021, Αθήνα – Εξάρχεια.

Υ.Γ. Στις 25 και 26 Σεπτεμβρίου ήμασταν πάλι στο κηπάκι της Τσαμαδού για να στηρίξουμε την El Chef!!! Αυτό που ζήσαμε με τα παιδιά δεν περιγράφετια! Περισσότερα στο επόμενο τεύχος!

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΚΕΙ ΣΤΟΝ ΩΡΩΠΟ

Είμαστε η Στέλλα, Νεφέλη, Νάντια, Αναστασία και η Μαρίζα και την Πέμπτη που μας πέρασε, στις 2 Σεπτεμβρίου, είχαμε την ευκαιρία μαζί με τον σύλλογο Λαϊκής Αλληλεγγύης και την ομάδα παιδαγωγών του «Σκασιαρχείου» να βρεθούμε στην παραλία του Ωρωπού και να νιώσουμε και εμείς για λίγο πάλι παιδιά! Λίγο οργανωμένα και περισσότερο αυθόρμητα στο πι και φι μπήκαμε αμέσως στο παιχνίδι, απλώσαμε μπογιές και πινέλα και χωρίς να το καταλάβουμε δημιουργήθηκαν μικρές φωλιές αλληλεπίδρασης με τα παιδιά. Κάναμε βουτιές, χορέψαμε σε αφγανικούς ρυθμούς, φάγαμε δίπλα - δί-

πλα και επικοινωνούσαμε σε μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από σύμβολα, νοήματα, λίγα αγγλικά, γαλλικά και αφγανικά - παστού ή και νταρί όπως μάθαμε μετά.

Είμαστε ο Μπάμπης, ο Γιάννης, ο Βαγγέλης, η Άννα, η Θεοδώρα και ο Δαμιανός και παίξαμε ποδόσφαιρο, γράψαμε ποίηση, ζωγραφίσαμε την ομορφιά των λέξεων και τα πρόσωπα των παιδιών και επισκεφτήκαμε μαζί με τα πυρόπληκτα παιδιά το κελί του Μίκη Θεοδωράκη που χάσαμε. Ζήσαμε τη μέρα που πήγαμε να είναι ανοιχτός ο χώρος κι επισκέψιμος και να συνδυάσουμε την κοινωνική παιδαγωγική με την ιστορία της χώρας μας και τα τραγούδια του λαού μας. Κι ακούμε «Τα θρανία της Άνοιξης», το ραδιόφωνο των παιδιών!

Αυτή η δράση ήταν σίγουρα μια πρόκληση για εμάς όπου σαν δασκάλες/ δάσκαλοι βγήκαμε από τον πρωταγωνιστικό ρόλο, γιατί τα παιδιά μας αφόπλισαν με την ενέργειά τους, μας έμαθαν πως εκείνα ξέρουν καλύτερα να βάζουν τους κανόνες και μας θύμισαν πως είναι ακόμα διακοπές! Κι όλα αυτά μας έκαναν να νιώσουμε πληρότητα, να ελπίζουμε στο χαμόγελο, στον άνθρωπο και στον ελεύθερο γαλάζιο ουρανό…

Όπως και με τους λόφους η κοινωνική παιδαγωγική είναι μια θάλασσα προσώπων που αμοιβαία κοιτάζονται στα νερά της! (Συλλογικό κείμενο)

Η ΦΑΡΜΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

George Orwell
Διασκευή για παιδιά: Μιχάλης Μακρόπουλος
Εκδόσεις Διόπτρα

Οι ήρωες αυτού του βιβλίου είναι τα ζώα της φάρμας, όπως οι κότες, οι σκύλοι, τα πρόβατα, ο γάτος, οι χήνες, τα γουρούνια, οι αγελάδες, τα άλογα και ο γάιδαρος. Τα ζώα ήθελαν να είναι ελεύθερα, ξεσηκώθηκαν και έδιωξαν από το αγρόκτημα τον κακό αγρότη Τζόουνς και τη γυναίκα του. Τα ζώα φρόντιζαν μόνα τους το αγρόκτημα, πήραν τη ζωή στα πόδια τους και στα φτερά τους. Τα γουρούνια όμως μόνο διατάζανε και έδιναν στα άλλα ζώα κακές οδηγίες. Έγιναν μετά από λίγο καιρό σαν τον κύριο Τζόουνς και εκμεταλλεύονταν τα άλλα ζώα. Είχαν και φρουρούς, τα πέντε κουτάβια της σκυλίτσας, που τα έβαζαν να τρομάζουν τα ζώα για να μην αντιστέκονται. Στο τέλος τα ζώα αποφάσισαν να φύγουν όλα μαζί από το αγρόκτημα. Τα γουρούνια ζήτησαν βοήθεια από τον Φρέντερικ και τον Πίλκινγκτον, δύο άλλους κακούς αγρότες. Αυτοί όμως τα έκαναν χοιρομέρι και ζαμπόν γεμάτο λίπος!

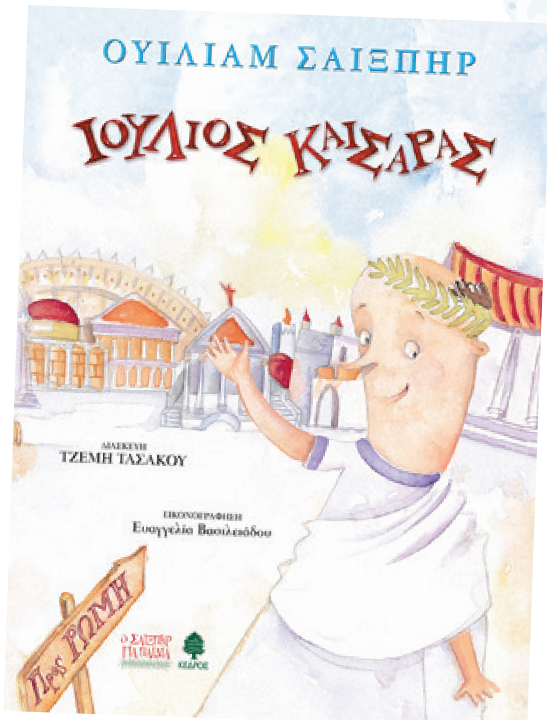
Παρουσίαση: Άρης

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΑΣ

Ουίλιαμ Σαίξπηρ
Διασκευή για παιδιά: Τζέμη Τασάκου
ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κέδρος

Στη Ρώμη ο Ιούλιος Καίσαρας θα ήθελε να γίνει βασιλιάς και να μην υπάρχει δημοκρατία. Οι συγκλητικοί θέλησαν να τον σταματήσουν και ο Κάσκας οργάνωσε συνομωσία και πήρε με το μέρος του τον Βρούτο, παρ' όλο που ήταν ο θετός γιος του Καίσαρα και τον αγαπούσε.Ο Βρούτος και άλλοι συγκλητικοί έβγαλαν από τη μέση τον Καίσαρα και έτσι έγινε εμφύλιος. Από τη μια ο Βρούτος με τον Κάσσιο και από την άλλη ο Μάρκος Αντώνιος με τον Αύγουστο Οκτάβιο. Ο λαός δεν είναι σταθερός στις απόψεις του, επηρεάζεται εύκολα και υποστηρίζει μια τον έναν και μια τον άλλον. Στο τέλος ο Βρούτος χάνει και ο Αύγουστος Οκτάβιος πήρε τη θέση του Ιούλιου. Ο Σαίξπηρ πιστεύει ότι η δημοκρατία για να σταθεί χρειάζεται τη συμμετοχή του λαού και όχι συνομωσίες.

Παρουσίαση: Άρης

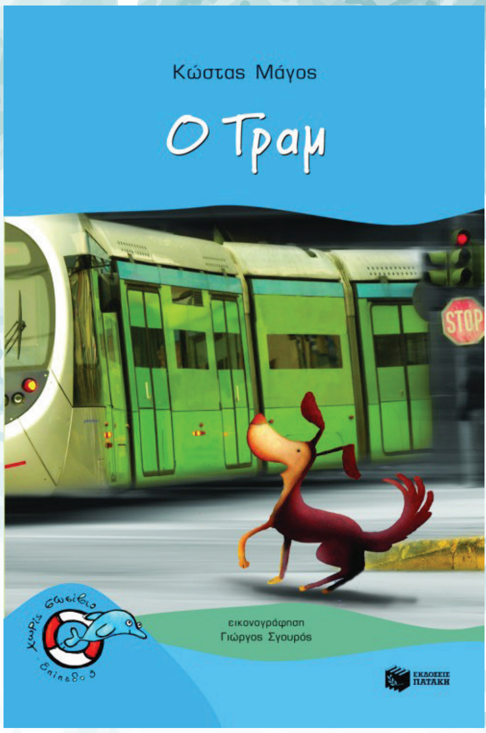
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Λαμπάκη Ελπίδα
Εκδότης: Εκδόσεις Καστανιώτη

Στα τέλη του Ιούνη που το βιβλιοπερίπτερο έκανε μια γιορτή, δανείστηκα ένα πολύ ωραίο βιβλίο το «Περιπέτειες στο Αιγαίο»! Η υπόθεση του βιβλίου είναι: Η Έλσα ένα παιδί της πόλης, έχει βαρεθεί την ζέστη και φασαρία της Αθήνας και θέλει πολύ να πάει στο εξοχικό της, αλλά οι γονείς της, της αλλάζουν τα σχέδια και την στέλνουν σε ένα ξερονήσι που εκεί μένει η θεία της και η ξαδέρφη της η Φούλα. Εκεί γνωρίζει τη παρέα της Φούλας και εξερευνούν ένα μυστήριο του νησιού που θα τους οδηγήσει σε μια περιπέτεια.

Προσωπικά μου άρεσε πολύύύ διότι με ταξίδευε στην φαντασία μου. Και προτείνω να το διαβάσετε κι εσείς.

Παρουσίαση: Ιωάννα

Ο ΤΡΑΜ
Κώστας Μάγος
Εκδόσεις Πατάκη

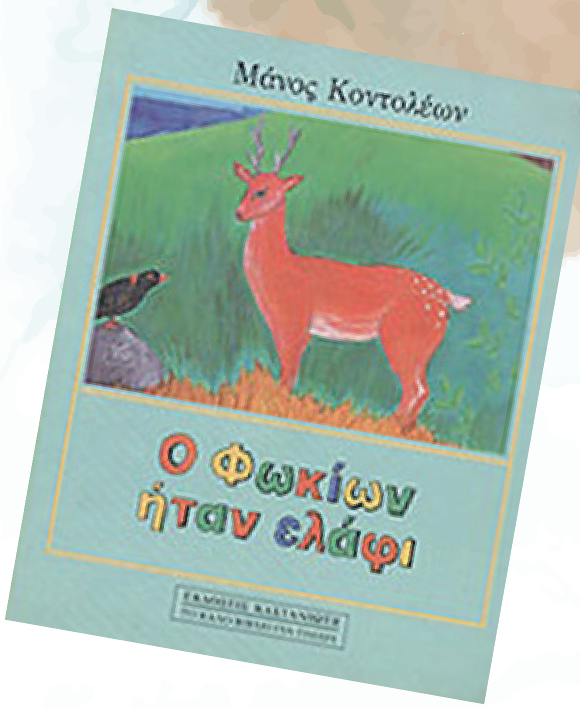
«Έγινα αδέσποτος χωρίς να το θέλω. Κανείς σκύλος δε θέλει να είναι αδέσποτος. Στην αρχή δεν ήξερα πού να ψάξω για φαγητό, πού να ξαπλώσω για να κοιμηθώ. Μέχρι που συνάντησα το μεγαλύτερο "ζώο" του κόσμου: Ένα τραμ!» Αυτά είναι τα λόγια του πρωταγωνιστή του βιβλίου, του μικρού Τραμ, ενός σκυλάκου που ψάχνει για αγάπη στους δρόμους. Στη στάση του τραμ όπου βρήκε καταφύγιο, γνώρισε οδηγούς, επιβάτες και τους έκανε φίλους του. Αυτοί οι φίλοι θα τον αγαπήσουν, θα τον φροντίσουν και, στο τέλος, θα του κάνουν ένα δώρο... Ένα μαγικό βιβλίο που μιλά για την αλληλεγγύη και τη φιλία.

Παρουσίαση: Μιχάλης

Ο ΦΩΚΙΩΝ ΗΤΑΝ ΕΛΑΦΙ
Μάνος Κοντολέων
Εκδόσεις Κασταναιώτης

Ο Φωκίων ήταν ένα ελάφι, που ο μπαμπάς του ήταν δάσκαλος. Ζούσε σε ένα μεγάλο βουνό με άγρια βράχια και ψηλές βουνοκορφές και σε πεδιάδες γεμάτες λουλούδια. Ο καλύτερός του φίλος ήτανε ο Αλέξης, το λευκό άλογο. Ο Φωκίων άρχισε μια περιήγηση από χωριό σε χωριό βοηθώντας αυτούς που είχαν ανάγκη για βοήθεια. Σε αυτή του την περιπέτεια τον κυνηγούσαν γύπες, φίδια, σαύρες και τράγοι. Τον βοήθησαν όμως το λευκό περιστέρι, ο Ιάκωβος ο σκίουρος και το χελιδόνι το οποίο μοίραζε τα γράμματα. Γνώρισε πολλούς φίλους σε αυτά τα χωριά, και στο τέλος τα πουλιά μοίρασαν συνθήματα και φωτογραφίες έξω από τα χωριά που δεν είχαν προβλήματα. Και στο τέλος νίκησαν την αδικία.

Παρουσίαση: Θάλεια

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΛΑΛΑ ΓΙΟΥΣΑΦΖΑΙ
Langston-George Rebecca
Εκδόσεις ΛΙΒΑΝΗΣ

Η Μαλάλα είναι από το Πακιστάν. Όταν ήταν 13 χρονών άλλαξε κάτι. Της απαγόρευσαν να πηγαίνει στο σχολείο, γιατί δεν ήθελαν να μορφωθούν τα κορίτσια, αλλά εκείνη συνέχισε να πηγαίνει. Άρχισε να γράφει ένα ημερολόγιο στο διαδίκτυο. Έγραφε πως περνούσε για να μάθει όλος ο κόσμος την αδικία που ζούσε εκείνη και οι συμμαθήτριες της. Η Μαλάλα είναι η μικρότερη που έλαβε το διάσημο βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Πίστευε ότι η μόρφωση είναι δύναμη και ένα όπλο της αλληλεγγύης ενάντια στη μισαλλοδοξία.

Παρουσίαση: Ηρώ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΝΥΧΤΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΤΡΑΔΙ

Η Άλβα ζει στον Μισισσιπί των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με την οικογένειά της. Αγαπάει τα επιτραπέζια παιχνίδια με ζάρι. Της αρέσουν τα ζώα, η θάλασσα και το ηλιοβασίλεμα. Από το σπίτι της βλέπει τη θάλασσα από ένα μεγάλο παράθυρο. Η οικογένειά της αποφάσισε να μετακομίσουν σε μια άλλη χώρα, στη Γερμανία, στο Βερολίνο. Θα μπουν σε ένα μεγάλο αεροπλάνο. Δεν έχουν ξαναταξιδέψει με αεροπλάνο.

Η Θάλεια και η Δήμητρα είναι αδέρφια και ζουν στη Βρετανία. Αγαπούν τους ελέφαντες και θα ήθελαν να ζουν στην Αφρική. Το σπίτι που ζουν δεν είναι μεγάλο και οι γονείς τους δεν έχουν δουλειά εκεί που μένουν και αναγκάζονται να λείπουν όλη μέρα ψάχνοντας δουλειά. Τα κορίτσια δεν είναι χαρούμενα, ούτε και οι γονείς τους. Μια μέρα η οικογένεια αποφάσισε ν' αλλάξει χώρα. Άκουσαν πως θα πήγαιναν στη Γερμανία. Σε μια μεγάλη και όμορφη πόλη που την λένε Βερολίνο. Εκεί διάβασαν πως δεν υπάρχουν ελέφαντες, αλλά κάποια άλλα σπάνια ζώα που κυκλοφορούν μέσα στην πόλη ελεύθερα, όπως ρακούν, αλεπούδες, αγριόγατες, κάστορες, αγριοκιρκίνεζα και θαλασσαετοί.

Το αεροπλάνο φτάνει στο Βερολίνο. Δύο αυτοκίνητα υποδέχονται τις δύο διαφορετικές οικογένειες που ξαφνικά συναντιούνται τυχαία πάνω στον δρόμο όταν χρειάστηκε ο μπαμπάς της Άλβας να βοηθήσει την οικογένεια της Θάλειας και της Δήμητρας. Είχε πέσει από τις αποσκευές τους μία βαλίτσα και το άλλο αυτοκίνητο σταμάτησε να βοηθήσει. Τα κορίτσια δεν ήξεραν το ένα το άλλο, ώσπου συναντήθηκαν ξανά στο ίδιο ξενοδοχείο. Ήταν πολύ ωραία αυτή η συνάντηση. Έπαιζαν και περνούσαν όμορφα. Όταν κατάφεραν και βρήκαν το σπίτι που θα έμεναν, τα παιδιά γράφτηκαν στο ίδιο σχολείο. Η χαρά τους ήταν μεγάλη.

Μετά το σχολείο έψαχναν να βρουν θαλασσαετούς και κάστορες, αγριογούρουνα και κιρκινέζια ,όπως τους είχαν πει τα κορίτσια από τηΒρετανία.

Η Έλσα ήταν η καινούρια τους γνωριμία στο σχολείο. Ήταν ένα κορίτσι οκτώ χρονών με μακριά κοτσίδα που φορούσε ένα περίεργο μενταγιόν, μια μακρυμάνικη σκισμένη μπλούζα και μια κοντή φούστα. Οι μακριές της μπότες την έκαναν να φαίνεται μεγαλύτερη. Οι φακίδες στο πρόσωπό της σχημάτιζαν μια καφέ καρδούλα.

Η Έλσα που είχε γεννηθεί στο Βερολίνο και το ήξερε καλά, τους είπε πως δεν είχε δει ποτέ θαλασσαετό, αλλά έχει δει πολλές νυχτερίδες. Το στέκι της μάλιστα ήταν *Το κάστρο των Νυχτερίδων* που, όπως η ίδια έλεγε, εκεί οι νυχτερίδες φορούσαν στέμματα. Στην πραγματικότητα το σπίτι της Έλσας ήταν το κάστρο των νυχτερίδων αλλά δεν τους το έλεγε παρά μόνο όταν έγιναν φίλες και μπορούσε να τις εμπιστευτεί. Ο Χανς και ο Πέτε ήταν φίλοι της Έλσας και ήξεραν πολλά μυστικά για τη ζωή της.

Μια μέρα η Έλσα πήγε τις φίλες της να δουν το *Κάστρο των Νυχτερίδων*. Τους είπε την ιστορία του κάστρου. Κάποτε, πολλά χρόνια πριν, ζούσε εκεί μία βασίλισσα κι ένας βασιλιάς. Μια μεγάλη φωτιά έκαψε το κάστρο. Από τη φωτιά σώθηκαν μονάχα τα στέμματά τους. Η Έλσα έλεγε πως έβλεπε συχνά τις νυχτερίδες να φορούν τα στέμματα των βασιλιάδων. Και καθώς τους τα έλεγε αυτά, είδαν σε μια άκρη ψηλά στον τοίχο έναν χάρτη. Ποτέ μέχρι τότε δεν τον είχε προσέξει η Έλσα. Οι φίλες της τής είχαν φέρει τύχη.

Ο χάρτης ήταν αρχαίος, φτιαγμένος από πηλό. Έδειχνε τον δρόμο από όπου θα ξεκινούσε η βασιλική οικογένεια με ένα καράβι να πάει στο βυθό της θάλασσας που ήταν κρυμμένη μια πολιτεία. Μάλλον είχαν σχηματίσει ένα Χ την ώρα που θα ξεκινούσαν το ταξίδι τους και τους έπιασε η φωτιά. Στον σταθμό Α υπήρχε ένα ξεθωριασμένο στέμμα, που το βρήκε η μία από τις δύο αδερφές και στον σταθμό Β υπήρχε ένα κενό που έδειχνε πως από κει έλειπε κάτι σημαντικό. Μπορεί να ήταν ένα δαχτυλίδι ή ένα πετράδι ή κάτι άλλο μαγικό. Καθώς πήγαιναν να πιάσουν ένα χρυσό ψιχουλάκι που βρισκόταν ακριβώς κάτω από τα πόδια τους, ένας κακός αγριεμένος δράκος τους έπιασε και τους σήκωσε ψηλά.

Τελικά ο δράκος ήταν μια μεγάλη φοβιστική νυχτερίδα που φύλαγε το ψίχουλο, που δεν ήταν ψίχουλο αλλά ένα αρχαίο πετράδι. Ο δράκος ήταν το κατοικίδιο του βασιλιά πέντε αιώνες παλιά. Ήταν ένας γέρος δράκος που έμοιαζε πολύ στην γιαγιά της Έλσας. Η Έλσα αγαπούσε πολύ την γιαγιά της. Ήταν και ο λόγος που συμπάθησε αμέσως τον δράκο.

Ο δράκος δεν άφησε τα παιδιά να πάρουν το πετράδι, όμως τα άφηνε να του κάνουν παρέα και να μένουν μαζί του όλη μέρα. Και έζησαν αυτοί καλά και μεις καλύτερα. Και η φιλία τους κράτησε για πάντα σαν μαγικό πετράδι.

ΠΕΡΣΑ